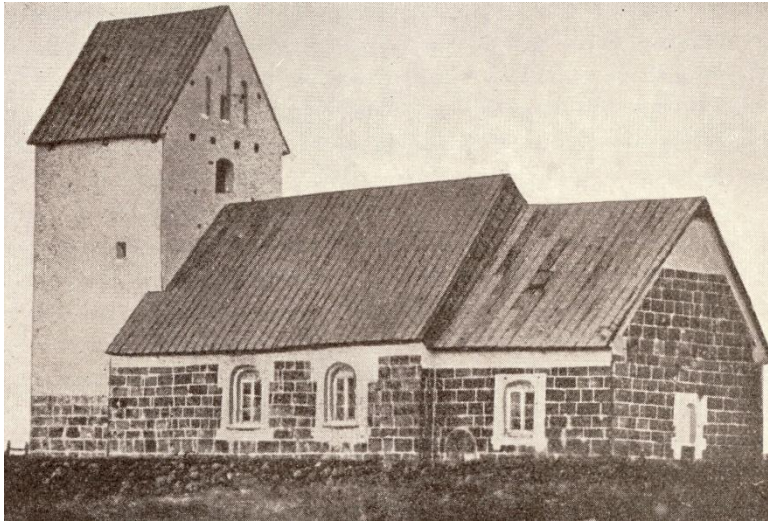

Vejen gamle Kirke

Den gamle kirke set fra sydøst – før en restaurering o. 1880.

Der har været en kirke i Vejen siden slutningen af 1200-tallet.

Den første middelalderlige kirke blev nedrevet i 1896 og en ny opført samme år få hundrede meter øst for den gamle.

Den gamle kirke nævnes første gang i 1280, da Erik Nielsen afgav en del af sine godsbesiddelser i Anst Herred til biskoppen af Ribe som erstatning for de kirketiender, han ulovligt havde modtaget af bl. a. Vejen sogn.

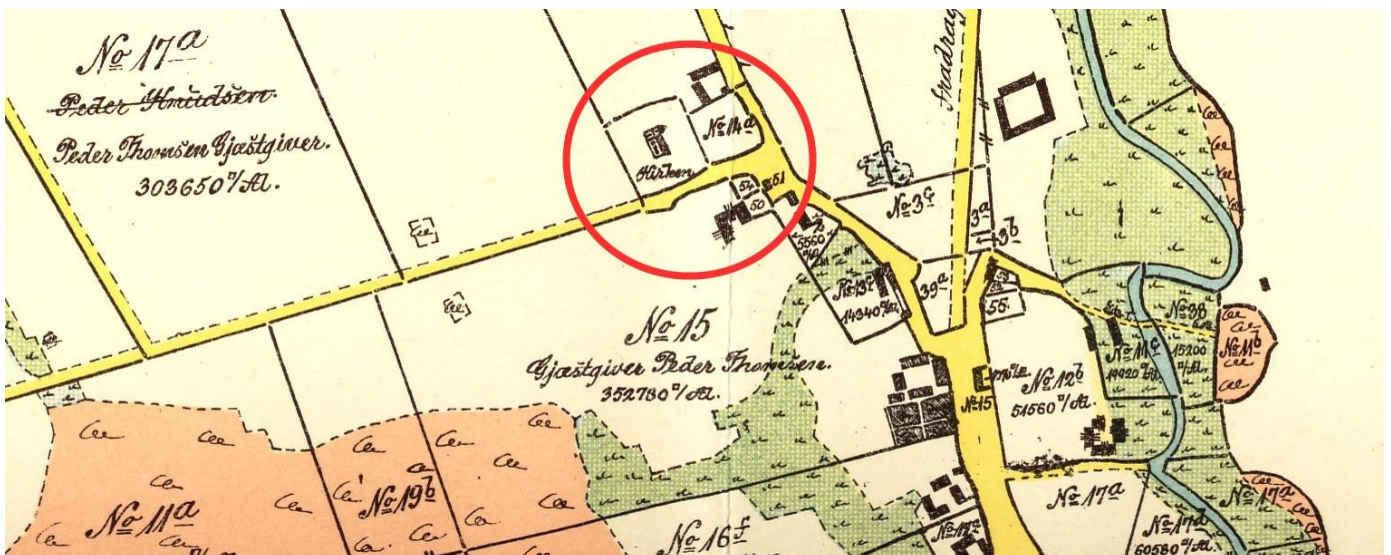
Vejen sogn var på reformationstiden anneks til Læborg, men allerede i 1538 var det hovedsogn med Læborg som anneks.

Kongen solgte i 1720 kirken til overførster (skovridder) Hans Bachmann til Estrup. Den hørte herefter under herregården Estrup (Malt sogn) til 1772, da Henrik H. C. Lautrup solgte den sammen med hovedgården Skodborghus til Hans Gundorph. Lautrup købte i 1787 kirken tilbage fra toldkontrollør Michael Møller. Da sønnen Laurids Frederik Lautrup i 1831 solgte Estrup, beholdt han selv kirken, som kom til at høre under hans nye gård i sognet, Dortheasminde. Sognets beboere købte i 1874 kirken af ejeren af Dortheasminde L. E. Iversen.

Kirken overgik til selveje 1. januar 1910.

Vejen gamle kirke var en romansk kvadrestensbygning bestående af kor og skib, hvori der var tilføjet et tårn i vest og et våbenhus i nord.

Kirkens beliggenhed midt på kirkegårdens gamle afsnit markeres af våbenhusets nordre hjørner og en mindesten med kirkens gundplan i relief og indskriften: "Her lå Vejen kirke i ca. 800 år indtil 1896".

Udsnit af matrikelkort fra 1785.